

РЕШЕНИЕ

№ 983

гр. София, 09.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 10.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **12432** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.126 и сл.от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.77, ал.3 от Закона за водите.

Образувано е по жалба от „Национална електрическа компания“ЕАД срещу части от Решение № РР-5940/19.11.2024 г., издадено от директора на Б. дирекция „И. район" за продължаване срока на действие на Разрешително на НЕК ЕАД № 31140124 (стар №15121/24.03.2003 г., последно продължено с решение №443/30.10.2008 г. за водовземане от повърхностен воден обект с цел да водовземането — производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Тъжа", като се оспорват следните части на административния акт:

- 1) Целият Раздел с наименование „Минимално допустим отток в реките" — страница 10;
- 2) Точка 1 от Раздел „Задължения за извършване на собствен мониторинг"-страница 12;
- 3) Точка 1 и точка 3 от Раздел „Осигуряване целогодишно подаване на минимално водно

количество, необходимо за нормалното функциониране на екосистемите в реката" от Приложение към Разрешителното за бодовземане - страница 13;

4) Точка 1 и точка 6 от Раздел „Условия за монтиране на измервателните устройства", Приложение към Разрешителното за Водовземане - страница 14 и 15;

5) Точка 4 от Раздел с наименование „Други условия, съобразени със спецификата на водовземането" Приложение към Разрешителното за водовземане - страница 16, ;

6) Точки 8 и 9 от Раздел с наименование „Други условия, съобразени със спецификата на Водовземането" - страница 17;

В о.с.з.жалбоподателят се представлява от ю.к. М. , която обосновава основателност на подадената жалба и пледира за отмяна на оспореното решение в обжалваните части. Претендира за направените по делото разноси и за юрисконсултско възнаграждение. Представя подробни писмени бележки.

В о.с.з. ответникът не се представлява и изразява становище за неоснователност на жалбата и излага подробни мотиви по всяка от обжалваните части от решението. Претендира се юрисконсултско възнаграждение и е направено възражение за прекомерност по отношение на претенцията за разноси на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

НЕК ЕАД е титуляр на Разрешително 31140124 (стар №1512/24.03.2003 г., последно продължено с решение №443/30.10.2008 г. за водовземане от повърхностен воден обект - река Тъжа, река Бабека, река Дълбока и река С. вада, с цел да водовземането - производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Тъжа". Със заявление с вх. №РР-04-42/20.11.2018г. в Б. дирекция „И. район“ е обективизирано искане от П. И. в качеството му на Изпълнителен директор на „НАЦИОНАЛНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА КОМПАНИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1000, [улица], район О., [община], Област С., за продължаване срока на действие на разрешително №1512/24.03.2003г., последно продължено с решение № 443/30.10.2008г. за водовземане от повърхностен воден обект - река Тъжа, река Б., река Дълбока и

река С. вада (притоци на река Тъжа), с цел на водовземането - „производство на електроенергия посредством ВЕЦ Тъжа“, находящ се в землище на [населено място], [община] баня, Област С. З., издадено от директора на БД ИБР.

С Решение № РР-5940/19.11.2024 г., издадено от директора на Б. дирекция „И. район“ е продължен срока на действие на разрешително №1512/24.03.2003г., последно продължено с решение №443/30.10.2008г., за водовземане от повърхностен воден обект река Тъжа, река Б., река Дълбока и река С. вада, с цел на водовземането - „производство на електроенергия посредством ВЕЦ Тъжа“, находящ се в землище на [населено място], [община] ;л баня, Област С. З., с титуляр „НАЦИОНАЛНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА КОМПАНИЯ“ ЕА Ц, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] 1000, [улица], район О., [община], Област С.. С оспореното решение разрешително № 1512/24.03.2003г., последно продължено с решение № 443/30.10.2008г., е изменено, като се е привело в съответствие с изискванията на нормативната уредба, като в това число се добавят графи „Изисквания към местата за мониторинг“ и „Задължения за провеждане на собствен мониторинг“ с необходимото съдържание.

Жалбоподателят оспорва решението в следните части :

1.По отношение на Раздел с наименование „Минимално допустим отток в реките" от страница 10 на Решение № РР-5940/19.11.2024 година. По-конкретно, несъгласието се изразява в това, че са определени 30 % минимално допустим отток в реките.

2. По отношение на Точка 1 от Раздел „Задължения за извършване на собствен мониторинг" -страница 12

3. Относно точка 1 и точка 3 от Раздел „Осигуряване целогодишно подаване на минимално водно количество, необходимо за нормалното функциониране на екосистемите в реката" от Приложение към Разрешителното за водовземане - страница 13;

4. По отношение на точка 1 и точка 6 от Раздел „Условия за монтиране на измервателните устройства", Приложение към Разрешителното за водовземане - страница 14 и 15;

5. Точка 4 от Раздел с наименование „Други условия, съобразени със спецификата на водовземането" Приложение към Разрешителното за водовземане - страница 16 Конкретно за

задълженията за рибни проходи.

6. точки 8 и 9 от Раздел с наименование „Други условия, съобразени със спецификата на водовземането" — стр. 17 - Демонтирането и премахването съоръженията за водовземане от дере, включващо се в тръбопровода, минаващ в безнапорния тунел.

В хода на съдебното производство по делото е изслушана съдебно техническа експертиза. Съдът кредитира с доверие заключението на вещото лице като по отношение на отговора на въпрос 1 и на свързания с него допълнителен въпрос намира , че вещото лице не е отчело разпоредбата на чл. 117, ал. 1 от ЗВ, съгласно която (1) „За опазването на водните екосистеми и влажните зони се определя минимално допустим отток в реките. (2) Оттокът по ал.1 се определя в плановите за управление на речните басейни в съответствие с методиката по чл. 135, ал. 1, т. 1". Видно от гореизложеното, както и представените по преписката доказателства, искането за изменение на разрешителното е съобразено с действащия към момента на издаването му ПУРБ 2016-2021г., а заложената в него мярка е именно НУ_10_6: „Определяне на минимално допустим отток след водовземния от реки на територията на НП „Централен балкан“ не по-малък от 30 % от определеното за съоръжението средномногогодишно водно количество“.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирана страна и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 77, ал. 3 от ЗВ, с оглед на което е допустима.

Производството по изменение и продължаване на издадено разрешително за водовземане и водоползване е регламентирано в Раздел III на Глава четвърта от Закона за водите (чл.72 и сл.) Съгласно чл. 76 от ЗВ решението за изменение на разрешителното или отказът за това, се издава от органа по чл. 52, ал. 1 от ЗВ. Предвид обстоятелството, че случаят не попада в някоя от хипотезите по чл. 52, ал. 1, т. 1-3 от ЗВ, то издаването на процесното решение е от компетентността на директора на басейновата дирекция (арг. от т. 4 на същата разпоредба), конкретно „Д. район“, с оглед нормата на чл. 152, ал. 1, т. 1 от ЗВ във връзка с чл. 5, ал. 1, т. 5 от Правилника за дейността, организацията на работа и състав на басейновите дирекции. Съответно, оспореният акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт. Решението е издадено в изискуемата писмена форма, като съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание.

Съдът счита , че подадената жалба е неоснователна и административния орган е приложил правилно материално правните разпоредби при постановяване на оспореното решение в посочените части.

Разгледаното искане е за продължаване на срока на действие на разрешителното на основание чл.78, ал.1 от Закона за водите (ЗВ) и чл.42, ал.2 от Наредбата за ползване на повърхностните води (НППВ) (приета с ПМС №100 от 23.03.2021г., обн. ДВ, бр.25 от 26.03.2021г.

На основание чл.49 от Наредбата за ползване на повърхностните води (приета с ПМС №100 от 23.03.2021г., обн. ДВ, бр. 25 от 26.03.2021г.), при изменение и/или продължаване срока на действие на разрешително същото следва да се приведе в съответствие с действащата нормативна уредба и с действащите към момента План за управление на речните басейни и План за управление на риска от наводнения, включително да се приведе в съответствие със законовите изисквания на ЗВ (обнародван в ДВ бр.61/201 Ог.) и Тарифа за таксите за водовземане, за ползване на воден обекти за замърсяване (Приета с ПМС №383/29.12.2016г. ДВ бр.2/06.01.2017г.).

В тази връзка и на основание чл.49 от Наредбата за ползване на повърхностните води, както и във връзка с разпоредбите на чл.142, ал.1, чл.7, ал.1 и чл.35 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) при продължаване срока на действие на разрешително №1512/24.03.2003г., последно продължено с решение № 443/30.10.2008г., органът по чл.52 ал.1. т.4 на ЗВ е съобразил административния акт с материалния закон към момента на издаването му, с действащите към момента ПУРБ на ИБР 2016-2021г. и ПУРН на ИБР 2022-2027г., както и действителните факти от значение за случая, като е привел разрешителното да бъде в съответствие с горното.

Относно несъгласието, че са определени 30 % минимално допустим отток в реките в раздел „Минимално допустим отток в реките“, следва да се има предвид, че съгласно разпоредбата на чл.56, ал.2, т.2 от ЗВ разрешителното за водовземане от повърхностни води съдържа и минимално допустимия отток в реката. Предвид гореизложеното, разрешително № 1512/24.03.2003г., последно продължено с решение № 443/30.10.2008г., е изменено, като се е привело в съответствие с изискванията на нормативната уредба и се съобрази с предвидената в Приложение № 1 към Раздел 7 на ДУРБ. на ИБР 2016—2021г. мярка и в това число се добавила графа „Минимално

допустим отток в реката“ със съответното съдържание.

На стр. 4 в Решение № РР-5940/19.11.2024г. изрично е посочено, че в Приложение № 1 към Раздел 7 на ПУРБ на ИБР е предвидена мярка с код НУ_10 и наименование: „Осигуряване на екологичен отток“ с действие за изпълнение на мярката НУ_10_6: „Определяне на минимално допустим отток след водовземния от реки на територията на НП „Централен балкан“ не по-малък от 30 % от определеното за съоръжението средномногогодишно водно количество“. Във връзка с горното в първото по делото заседание бе представена извадка от ПУРБ 2016-2021г., който е и публично достъпен. От друга страна, съгласно чл.8, ал.4 от Наредба за ползване на повърхностните води „При преценка на искането органът по издаване на разрешително за водовземане по ЗВ може да изиска по служебен ред становище от Националния институт по метеорология и хидрология (Н.) относно водните количества в мястото на водовземане, като в случай на разлика с представените в хидроложкия доклад се вземат предвид предоставените от Н. данни“. В БД ИБР по електронен път е постъпило писмо от МОСВ с техен вх. № 33-00-61/26.11.2020г., видно от което от Н. са предоставени изчисления средномногогодишен отток, 10% от средномногогодишното водно количество и минимално средномесечното с обезпеченост 95 % за р.Тъжа, р.Б., р.Дълбока и р.С. вада. Отделно от горното, в отговор на направено запитване от страна на Директора на БД ИБР с.изх. № РД-11 -13/10.07.2020г. е постъпило и становище от Директора на Дирекция Национален парк Централен балкан, представено по преписката. От същото е видно, че разписаната в ПУРБ 2016-2021г. мярка „Осигуряване на екологичен отток“ следва да се приложи и за водохващане „С. вада“ и прилежащото след това водно течение. За пълнота на изложеното, следва да се отбележи, както е описано и в самото решение, че местата на водовземане поопадат в защитени територии и зони, обявени за местообитания и биологични видове, в който поддържането или подобряването на състоянието на водите е важен фактор за тяхното опазване по чл. 119а, ал.1, т.5, включени в раздел 3, точка 3.5.1 и, точка 3.5.2 от ПУРБ на ИБР 2016-2021г.

Неоснователни са и твърденията на жалбоподателя , че определянето на размера на екологичния отток общо за реките в Централен парк“ не означава, че това се отнася и за р.Тъжа. В програмата от мерки от ПУРБ 2016-2021г., ясно е записано наименованието-на водното тяло, както и че то попада в населено място Национален парк „Централен балкан“. Именно тук е конкретизирана и мярката „Определяне на минимално допустим отток след водовземания от реки на територията на НП „Централен балкан“ не по-малък от 30% от определеното за съоръжението средномногогодишно водно количество“. Мярка с код НУ_10 и наименование: „Осигуряване на екологичен отток“ с действие за изпълнение на мярката НУ_10_6 се отнася до водно тяло Река Тъжа от извори до ВЕЦ „Тъжа“. Цитираната мярка, видно от представените извадки от ПУРБ 2016-2021г. и ПУРБ 2022-2027г., не е по-тежка от тази, предвидена в ПУРБ 2022-2027г.

Съдът счита, че изготвената съдебно-техническа експертиза е противоречива в частта „Отговор на Въпрос 1“ и „Отговор на допълнителен въпрос“.

От една страна експертът правилно е посочил, че планове за управление на речните басейни са стратегически планови документи с обвързваща сила по смисъла на Закона за водите и европейското законодателство, приети с решение на Министерския съвет и са задължителни за прилагане при всички процедури по управление и ползване на водите в Република България. От друга страна, вещото лице е заключил, че т.3 от раздел „Минимално допустим отток в реките е неоснователен, защото противоречи на пар. 125 към ЗВ, като не е съобразил, че в Приложение №1 към Раздел 7 на ПУРБ на ИБР е предвидена мярка с код НУ_10 и наименование: „Осигуряване на екологичен отток“ с действие за изпълнение на мярката НУ_10_6: „Определяне на минимално допустим отток след водовземния от реки на територията на НП „Централен балкан“ не по-малък от 30 % от определеното за съоръжението средномногогодишно водно количество“. Експертът не е отчел и разпоредбата на чл. 117, ал. 1 от ЗВ, съгласно която (1) „За опазването на водните екосистеми и влажните зони се определя минимално допустим отток в реките. (2) Оттокът по ал.1 се определя в планове за управление на речните басейни в съответствие с методиката по чл. 135, ал. 1, т. 1". Видно от гореизложеното, както и представените по преписката доказателства, искането за изменение на разрешителното е съобразено с действащия към момента на издаването му ПУРБ 2016-2021г., а заложената в него мярка е именно НУ_10_6: „Определяне на минимално допустим отток след водовземния от реки на територията на НП „Централен балкан“ не по-малък от 30 % от определеното за съоръжението средномногогодишно водно количество“. В случая административният орган е съобразил решението си с утвърден и действащ ПУРБ.

По т.2 от жалбата

Според разпоредбата на чл.174, ал.1, т.1 от ЗВ лицата, на които са предоставени права за водовземане или ползване на водни обекти, са длъжни да провеждат собствен мониторинг съгласно изискванията на наредбата по чл.135, ал.1, т.14 и условията в издадените разрешителни за: количеството и качество на водите. Такива задължения приизтичат и от чл.56, ал.1, т.14 от ЗВ и чл.67, ал.1, т.1 от Наредба № 1 от 11.04.2011г. за мониторинг на водите. Според чл.11, ал.1 от Наредба за ползване на повърхностните води (НППВ), в разрешителните за водовземане и/или ползване на повърхностни водни обекти се включват и изисквания за провеждане на собствен мониторинг по показатели, с честота и условия, отговарящи на заложените цели в ПУРБ за съответното водно тяло. Предвид гореизложеното, разрешително № 1512/24.03.2003г., последно продължено с решение № 443/30.10.2008г., е изменено, като се е привело в съответствие с изискванията на нормативната уредба, като в това число се добавят графи „Изисквания към местата за мониторинг“ и „Задължения за провеждане на собствен мониторинг“ с необходимото съдържание. Следователно административният орган действа при условията на обвързана компетентност и

следва да приложи изискванията на закона. От друга страна, на стр.4 и 5 от оспореното решение ясно са посочени предвидените в ПУРБ 2016-2021г. мерки, в чиито обхват попадат дейностите, свързани с водовземането от повърхностните водни обекти. Същите бяха представени като извадки от ПУРБ и в съдебното заседание. По отношение на задължението за мониторинг, в допуснатата по делото съдебно-техническа експертиза вещото лице посочва, че „В рамките на ПУРБ 2016-2021г. за източнобеломорски район са заложили 149 мерки за проучвателен мониторинг, който включва редовно наблюдение на количеството, качеството и биологичното състояние на водните тела. В настоящия ПУРБ 2022-2027г. (раздел 4) отново е заложило, че мониторингът е задължителен в рамките на националните програми, одобрени от МОСВ, "във всяко разрешително за водовземане трябва да бъдат включени условия за провеждане на собствен мониторинг. В случай на водовземане от реки този мониторинг се свежда до измерване на използвания воден обем. Нарушаването на това задължение се третира като нарушение на ЗВ и подлежи на административни санкции.“

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя по отношение на т.1 и т.6 от Раздел „Условия за мониториране на измервателни устройства“. Правилно от административния орган е прието задължението в т.1 от раздел: „Условия за мониториране на измервателните устройства. Това задължение е поставено още в разрешително № 31140124 (стар № 1512)/24.03.2003г. Същото задължение произтича от чл. 194а от ЗВ, който определя, че „Отнетият при водовземането обем вода или обемът на отпадъчните води се измерва посредством отговарящи на нормативните изисквания измервателни устройства, с изключение на случаите по ал. 5“. Затова, и неотнормирани се явяват изложените от дружеството многословни съждения, че даденият му двумесечен срок е неизпълним. В допълнение на горното, необосновано е и твърдението, че поставянето на срокове в разрешителното е неправилно. Издаденото решение е индивидуален административен акт, който поражда не само права, но и задължения за титуляря му, поради което изцяло в правомощията и в обхвата на преценката на административния орган е поставянето на срок за изпълнение на дадено задължение. Съдът счита, че този срок е съобразен с конкретните факти, установени в производството и е мотивиран в оспореното решение.

При съобразяване с разпоредбата на §3, ал.1, т.2 от ПЗР от Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС № 383/29.11.2016г. (Тарифата за таксите), според която при първото продължаване на

срока на действие или изменение на разрешителното, същото да бъде приведено в съответствие с новите правила за определянето и изчисляване на таксите, разрешително №1512/24.03.2003г., последно продължено с решение №443/30.10.2008г., е изменено в графа „Такса водоползване“, като е приведено в съответствие с изискванията на нормативната уредба. В това число е изменено и наименованието ѝ на „Задължение за заплащане на такса за водовземане“ и са отразени новите правила за определянето и изчисляване на таксите.

Административният орган е изложил ясни мотиви в решението, а именно: „Съгласно разпоредбата на §3, ал.1, от ПЗР на Тарифата за таксите за водовземане, за ползване на воден обект и за замърсяване, приета с ПМС №383/29.12.2016г.,хледва при първото продължаване на срока на действие или изменение на разрешителното, целите на използване на водите да бъдат приведени в съответствие с посочените цели в тарифата. Предвид факта, че посочената в разрешителното цел „производство на електроенергия посредством ВЕЦ Тъжа“, не фигурира между изрично изброените в тарифата цели, то следва същата да бъде променена на„производство на електроенергия“, респективно разрешително № 1512/24.03.2003г., последно продължено с решение № 443/30.10.2008г., следва да се измени в графа „Цел на водоползването“, като се и впише коректно целта на водовземането.“

По отношение на т. 4 от Раздел „Други условия, съобразени със спецификата на водовземането-стр.16: „В срок до шест месеца от влизане в сила на настоящият административен акт да се изготви и представи за съгласуване в Б. дирекция „И. район“ и ИАРА проект за реконструкция на съоръжението за миграция на рибната фауна (рибен проход), изграден на река Тъжа. Проектът да бъде изготвен съгласно изискванията на Ръководството към Приложение №3 на Раздел 7 на ПУРБ на ИБР 2016—2021г/% на стр.5 от Решение № РР- 5940/19.11.2024г. е посочено:

„В Приложение № 4 към Раздел 7 на ПУРБ на ИБР е предвидена мярка „7. За прилагане на мерките, предвиждащи реконструкция на изградени „рибни проходи“ те да бъдат съобразени с ръководството на Организацията по прехрана и земеделие (ФАО) на ООН до приемането на Наредбата за рибните проходи по чл.44б, ал.3 от Закона за рибарството и аквакултурите. Приоритетно да се използват близки до природата видове проходи (байпаси и рибни рампи). Изборът на други видове

рибни проходи да се извършва само при неприложимост на близките до природата видове“.

Напълно неоснователно е твърдението на „НЕК“ ЕАД, че липсва обосновааност дружеството да бъде задължавано да реконструира съществуващия до момента рибен проход, тъй като плановете не съдържали задължителни, а рамкови мерки за опазване на околната среда. В подкрепа на горното, следва да се акцентира върху разпоредбата на чл.44б, ал.3 от Закона за рибарството и аквакултурите, съгласно която: „Собствениците на съществуващи водноелектрически съоръжения, бентове и прагове са длъжни да изградят или реконструират рибни проходи, осигуряващи миграции на рибите, след преценка за съответствие с плановете за управление на речните басейни, извършена, от директора на басейнова дирекция, на базата на, информация за резултатите от изпълнен мониторинг на риби, актуални хидроложки данни и документацията на изградените съоръжения, предоставена от собствениците/ползвателите на Обектите.“

Съдът намира за неоснователно възражението на на НЕК ЕАД срещу точки 8 и 9 от Раздел с наименование „Други условия, съобразени със спецификата на водовземането“ — стр. 17. Демонтирането и премахването съоръженията за водовземане от дере, включващо се в тръбопровода, минаващ в безнапорния тунел . В материалите по административната преписка и в мотивната част на решението са изложени факти които обосновават предписаното. Водохващането на Б. дере не е включено в разрешително № 1512/24.03.2003 г. Към това разрешително е приложена генералната схема за използване на водите от поречието на река Тъжа, в които схеми това съоръжение е включено.Видно и от изложеното в становището на "НЕК "ЕАД следва да се предприемат отделни действия по провеждане на процедура по изменение на разрешително за водовземане № 31140124 (стар № 1512]/24.03.2003 г. за включване водохващането в разрешителното.

От друга страна, в хода на административната процедурата по продължаване срока на действие на разрешителното, с оглед изясняване на факти и обстоятелства от значение за правилното и законосъобразното й провеждане, е извършена и проверка на място, резултатите от която са обективирани в Констативен протокол (КП) № 96/16.07.2020г. Горното е отразено в стр.2 от решение РР-5940/19.11:2024г. на

Директора на БД ИБР. Видно от Констативен протокол № 96/16.07.2020г/(същият е представен и приет като доказателство по делото), от експертите на БД ИБР е извършена преценка, че по отношение на водохващане на река Тъжа изграденият рибен проход не отговаря на изискванията и е необходима реконструкция.

В подкрепа на горното са и констатациите в съдебно-техническата експертиза от доц. Д-р С. К., че „водното огледало зад прага на водохващането е затлачено от едри и дребни камъни и тази ситуация не позволява на рибния проход да изпълнява своите функции“.

Съдът счита , че административният орган в условията на оперативна самостоятелност е извършил всестранна и пълна преценка на предпоставките за продължаване срока на разрешителното и е счел постъпилото заявление с вх. № РР-04-42/20.11.2018г. от страна на „НАЦИОНАЛНА ЕЛЕКТРИЧЕСКА КОМПАНИЯ“ ЕАД за допустимо. Атакуваното решение на директора на БД ИБР е издадено при спазване на нормите на Закона за водите и неговите цели за осигуряване на интегрирано управление на водите в интерес на обществото и за опазване на здравето на населението, както и да създаде условия за достатъчно количество и добро качество на повърхностните и подземните води за устойчиво, балансирано и справедливо водоползване чрез насърчаване на устойчивото използване на водите чрез дългосрочно опазване на наличните водни ресурси.

Решението е постановено при спазване на определените в чл. 6 от АПК принципи на добросъвестност, справедливост и разумен начин при упражняване на правомощията от страна на административния орган.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК следва да бъде уважено своевременно направеното искане на пълномощника на ответника за присъждане на сторените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение и 50 лева държавна такса. Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София- град, Второ отделение, 76 -ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от „Национална електрическа компания“ ЕАД срещу части от Решение № РР-5940/19.11.2024 г., издадено от директора на Б. дирекция „И. район“ за продължаване срока на действие на Разрешително на НЕК ЕАД № 31140124 (стар №15121/24.03.2003 г., последно продължено с решение №443/30.10.2008 г. за водовземане от повърхностен воден обект с цел да водовземането — производство на електроенергия посредством ВЕЦ „Тъжа“, а именно :

- 1) Целият Раздел с наименование „Минимално допустим отток в реките“ — страница 10;
- 2) Точка 1 от Раздел „Задължения за извършване на собствен мониторинг“-страница 12;
- 3) Точка 1 и точка 3 от Раздел „Осигуряване целогодишно подаване на минимално водно количество, необходимо за нормалното функциониране на екосистемите в реката" от Приложение към Разрешителното за водовземане - страница 13;
- 4) Точка 1 и точка 6 от Раздел „Условия за монтиране на измервателните устройства", Приложение към Разрешителното за Водовземане - страница 14 и 15;
- 5) Точка 4 от Раздел с наименование „Други условия, съобразени със спецификата на водовземането" Приложение към Разрешителното за водовземане - страница 16, ;
- 6) Точки 8 и 9 от Раздел с наименование „Други условия, съобразени със

спецификата на Водовземането" - страница 17;

ОСЪЖДА „Национална електрическа компания“ ЕАД да заплати на Б. дирекция „И. район“ , разноски по делото в размер на 102,26 /сто и две евро и двадесет и шест цента/ евро или 200 (двеста) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ

: